

ΕΤΟΣ 64ον

24 Ιανουαρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (3269)

Η ΑΓΝΗ ΠΙΣΤΗ

Σάν συνέχεια τοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος τῆς προηγούμενης Κυριακῆς προβάλλει τό σημερινό. Ὁ οἶκος γιατί εἶναι γραμμένα διαδοχικά στό Εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ, καθώς ἀπέχουν ἵκανούς στίχους τό ἔνα ἀπό τό ἄλλο, ἀλλά γιατί διαπραγματεύονται οὐσιαστικά τό ἕδιο πράγμα. Τίνη πίστη, ώς στάση ζωῆς, ώς ἀποφασιστική πορεία πρός τόν Ἀγιο Θεό! Κι ἂν μὲν τήν προηγούμενη Κυριακήν διαπιστώσαμε τήν ἀποτυχία τῶν ἐννέα πεπρῶν νά ἀνταποκριθοῦν στό θαῦμα πού ὥφελήθηκαν, χωρίς νά τό ποδιυπεριμένουν, ἀντιμετωπίζοντας τήν ὅποια πίστη εἶχαν μέσα τους χροσιμοθηρικά, σήμερα τό Εὐαγγέλιο σπεύδει νά μᾶς παρουσιάσει ἀνάγλυφη τήν ἀπλή καί ἀδολή πίστη ἐνός ἀνθρώπου μέσα ἀπό τόν λαό καί μάλιστα καταταπιπωρημένου κι αύτοῦ ἀπό μακρόχρονη σωματική ἀσθένεια.

Πίστη καί πειρασμός

Ἐνας δοκιμασμένος ἀπό θηλίψεις ἀνθρωπος καθόταν σέ μιά ἄκρη τοῦ δρόμου τῆς Ἱεριχοῦς καί ζητιάνευε. Ζητιάνευε ὅχι γιατί τεμπέλης ὄντας ὁ Ἰδιος, ἔθελε νά ἐκμεταλλευθεῖ τά ἀγαθά συναισθήματα τῶν ἄλλων, ἀλλά γιατί ώς τυφλός δέν μποροῦσε νά ἐργασθεῖ καί νά συντηρήσει τόν ἑαυτό του. Φαίνεται δέ ὅτι ὅχι μόνον ἡ κατάσταση τῆς τυφλότητας, ἀλλά καί ἡ ἀνικανότητά του νά ἐργασθεῖ τόν ἐνοχλοῦσε, ἀπόδειξη τοῦ φιλότιμου καί τῶν ἀγαθῶν αἰσθημάτων πού ἔκρυβε ἡ καρδιά του. Ἀκούγοντας θόρυβο ποδῶν, κατάλαβε ὅτι περνοῦσε πολὺς λιαός ἀπό μπροστά του κι ἔσπευσε νά ρωτήσει τί συμβαίνει. Ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι διέρχεται ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ ὄνομαστός διδάσκαλος μέ τά πολλά θαύματα, ἀρχισε ἀμέσως νά φωνάζει: «΄Ιησοῦ, γιέ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησέ με». Πῶς ἀντιδρᾶ ὁ «διαπορευόμενος ὄχλος» στίς ίκετικές κραυγές τοῦ τυφλοῦ; Ὅσοι προπορεύονταν τοῦ Χριστοῦ μας, τόν μάλισταν καί τοῦ φώναζαν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 35-43)

Ἡ πίστη στὸν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχό, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαπιῶν. Ἀκούσας δὲ ὅχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἴη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέοχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ νίέ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἔγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσαι; Οὐ δέ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψῃ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωψε σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἤκολονθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἴδων, ἔδωκεν αἷνον τῷ Θεῷ.

νά σωπάσει, θεωρώντας ὅτι αὐτό ἐπέβαθε ἡ εὐπρέπεια. Πῶς συμπεριφέρεται ὁ τυφλός; «Ποιηθῷ μᾶλλον ἔκραζε», δηλαδή φώναζε περισσότερο, ὥστε ἡ φωνή του νά καλύψει τίς δικές τους καί ν' ἀκουστεῖ ἀπό τὸν Χριστό.

Ἐάν ἦταν πονηρός ὁ τυφλός, θά ἔσπευδε ν' ἀρπάξει τή μοναδική εὐκαιρία πού τοῦ παρουσιαζόταν ἀπό τὸν τόσο πιάο πού ἐρχόταν πρός τό μέρος του. Κι ἀντί νά φωνάζει πρός τὸν Χριστό, θά φώναζε πρός τὸν καθένα ἀπό τοὺς διερχομένους νά τοῦ δώσουν ἐλεημοσύνη γιά ν' ἀποκομίσει μεγάλο χρηματικό κέρδος. Ἡ πίστη του, τὸ ὄντος του, τὸ φιλότιμό του, τὸν ὄδηγον στὸ νά κάνει κάτι ἄλλο. Ἀρχίζει νά φωνάζει πρός τὸν Χριστό καί μάλιστα ἀποκαθίωντας τὸν ὅχι «Ναζωραῖο», ὅπως τοῦ τὸν εἶχαν συστήσει προηγουμένως αὐτοί πού τὸν πιληροφοροῦσαν γιά τά ὅσα συνέβαιναν, ἀλλήλα ἐκδοηλώνοντας ἔναν πηγαῖο σεβασμό, «Υἱό Δαυΐδ», δηλαδή ἀπόγονο τῆς βασιλικῆς γενιᾶς, ἄξιο ὑπεροχικῆς τιμῆς καί ἀνώτερο κάθε ἄλλου στὸν πιάο! Μέ πίγα δύογια ὁμολογεῖ τὴν πίστη του ὅτι ὁ Χριστός εἶναι κάτι τό μοναδικό, ἀσχέτως ἃν δέν μπορεῖ ἐπαρκῶς νά τό προσδιορίσει.

Κι ἐκεῖ πού ἐκδοηλώνεται αὐτή ἡ ἀγνή καί γνήσια πίστη, σπεύδουν οἱ ἀνθρώποι νά τὴν καταπνίξουν. Μέ προσκήματα καθωσπρεπισμοῦ κι εὔγένειας, ᾖ φροντίζοντας δῆθεν γιά τὸν διδάσκαλο, προσπαθοῦν ν' ἀποτρέψουν τὴ συνάντηση Θεοῦ κι ἀνθρώπου! Αὐτό δέ συμβαίνει πάντα μέ τὴν πίστη; Ὅταν πάει νά καλπιεργυθεῖ στὴν ψυχή, ὅταν πάει νά ἐκδιπλωθεῖ καί ν' ἀναδειχθεῖ κυρίαρχη στὴν ζωή κάποιου, δέν σπεύδουν οἱ ἄλλοι, νά τὴν μαράνουν, νά τὴν πολεμήσουν, νά τὴν είρωνευθοῦν; Ἐνοχλεῖ ἡ πίστη! Ἀνατρέπει δολερά σχέδια καί ἀποδεικνύει τό μάταιο καί προβηματικό τοῦ παρόντος κόσμου! Γι' αὐτό καί οἱ ὑπηρέτες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, μεθοδικά καί κατευθυνόμενα τὴν κτυποῦν.

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρόν, καθώς ἐπλοσίᾳζε εἰς τὸν Ἱερικό, ἦν τυφλός ἐκαθότανε κοντά εἰς τὸν δρόμον καὶ ζητιάνευε. Ὁταν ἄκουσε νά περνᾷ πολὺς κόσμος, ἐρώτησε τί συμβαίνει. Τοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. Τότε φώναξε, “Ἰησοῦ, νιέ τοῦ Δαυΐδ, ἐλέποσε με”. Ἐκεῖνοι πού προπογοῦντο, τὸν ἐπέπλητταν διά νά σιωπήσῃ· ἀλλ’ αὐτός ἐφώναζε πολύ περισσότερον, “Υἱέ τοῦ Δαυΐδ, ἐλέποσε με”. Ὁ Ἰησοῦς ἐσταμάτησε καὶ διέταξε νά τοῦ τὸν φέρουν. “Οταν αὐτός ἐπλοσίασε, τὸν ἐρώτησε, “Τί θέλεις νά σου κάνω;”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Κύριε, θέλω νά σέ ξαναδῶ”. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ξανάβλεψε· ή πίστις σου σέ εσσωσε”. Καί ἀμέσως ἀπέκτησε τὸ φῶς του καὶ τὸν ἀκολουθοῦντος διοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ὅλος ὁ λαός, ὅταν τὸ εἶδε, ἐδόξασε τὸν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδον, Ἀμ. Ἀλῆβιζάτον, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ λύτρωση τῆς πίστης

Κι ἐνῶ τὸ πλάσμα του ἀντιπαλαίει μόνο του ὅλους τούς ἄλλους, τί κάνει ὁ Χριστός μας; Συμπεριφέρεται σάν νά μὴν ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἄλλοι, παρά μόνον ὁ τυφλός πού προσέβληπε πρός Αὔτόν! Δίνει ἐντολή, τὸν φέρουν μπροστά του καὶ τότε τὸν ρωτᾷ «τί θέλεις νά σου κάνω», γιά νά λάβει σταθερή καὶ ροτή τὴν ἀπάντησην: «Κύριε, θέλω ν’ ἀποκτήσω πάλι τὸ φῶς μου, νά ξαναδῶ!»! Ὁχι μεσοβέζικες κουβέντες πού ἐμπειριέχουν τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὴν ἀμφισβήτησην! Ὁχι διαπραγμάτευση τοῦ τύπου «ἐσύ, τί μπορεῖς νά μου προσφέρεις!»! Ο τυφλός πιστεύει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ίκανός νά τὸν θεραπεύσει καὶ τοῦ τὸ ζητᾶ ἀπερίφραστα! Αὔτην τὴν πίστη θέλει ὁ Χριστός ν’ ἀναδείξει, γι’ αὐτό καὶ προκαλεῖ τὸν παραπάνω διάλογο.

Κι ὅταν λαμβάνει τὴν σταθερή ἀπάντηση, ἀνταποκρίνεται ἀμέσως: «Ἀνάβλεψον, ή πίστις σου σέσωκε σέ». Δέν κάνει μόνον ἔνα θαῦμα ἀκόμη, συνάμα διδάσκει ὅτι αὐτό τὸ θαῦμα πού ἡ θεία Παντοδυναμία ἐργάσθηκε, προκλήθηκε ἀπό τὴν ἀγνή καὶ ἀνυστερόβουλη πίστη τοῦ πρώτην τυφλοῦ! Ἡ θεία παντοδυναμία εἶναι πάντα ἔτοιμη νά ἐργασθεῖ τὸ ὅποιο θαῦμα, δέν εἶναι ὅμως, πάντα ἔτοιμη ἡ πίστη, ἡ καρδιά, ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου γιά τὸν Θεό νά τὸ προκαλέσει!

Τί συνέβη μετά τὸ θαῦμα; Μιά ἀκόμα ἀπόδειξη τῆς ἀδοκητῆς ἀγάπης τοῦ πρώτην τυφλοῦ πρός τὸν Εὐεργέτη του. Δέν σπεύδει νά γυρίσει στὴν οἰκογένειά του, στούς ἀνθρώπους του, γιά νά χαροῦν μὲ τὴν χαρά του. Σπεύδει ν’ ἀκολουθήσει τὸν Χριστό: «΄Ηκολούθει αὐτῷ διοξάζων τὸν Θεόν»! Τὸ πλάσμα εἶχε συναντήσει τὸν πλάστη του. Ἡ πίστη εἶχε βρεῖ τὴν ἀναφορά της! Ἡ ψυχή ἀπολάμβανε τὴν βεβαιότητα τῆς σωτηρίας καὶ τὸ σῶμα τὸν λυτρωμό τῆς θεραπείας! Γιατί νά τὸν ἀποχωριστεῖ;

24 Ιανουαρίου 2016: ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ
 Ξένης όσιας (ε΄ αι.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ΄ αι.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας.
 Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.
 Ἦχος: α΄ – Τιμόνιον: Α΄ Τιμ. α΄ 15-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.
 Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 31 Ιανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκᾶ.
 Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Ἡ πίστη σφυριπλατεῖ τὴν οὐσιαστική σχέση Θεοῦ κι ἀνθρώπου, γι' αὐτό καὶ στὸν ὄλοκάθαρον, τὴν γνήσια καὶ ἀγαπητική της μορφή σημασιοδοτεῖ τὴν ἐνότητα Θεοῦ κι ἀνθρώπου, τὴν σωτηρία, τὸν ἀγιασμό, τὴν θέωσην.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΤΟΥ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ

Πρακτικά ΙΕ΄ Πανελλήνιου Λειτουργικοῦ Συμποσίου

στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21έκατ., σελ. 528)

Ο 33^{ος} τόμος τῆς σειρᾶς «Ποιμαντική Βιβλιοθήκη» τῆς Ιερᾶς Συνόδου παρουσιάζει τά πρακτικά τοῦ Λειτουργικοῦ Συμποσίου πού πραγματοποιήθηκε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2014 στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ι. Ναοῦ Ἅγιου Γεωργίου Καρέα, ὑπό τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Υμηττοῦ κ. Δανιήλ. Στό ἔργο περιέχονται εἰσηγήσεις Ιεραρχῶν, αληρικῶν καὶ καθηγητῶν Πανεπιστημίου ἐπί ζητημάτων πού ἀφοροῦν τίς Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου. Εἰδικότερα, ἀναπτύσσονται τά θέματα: Οἱ καιροί τῆς προσευχῆς στὴν Ἅγια Γραφή, οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τοῦ Ὀρθού, τῶν Μεγάλων Ὡρῶν, τό Ὁρολόγιο τοῦ Θηκαρᾶ κ.ἄ.

Παρακαλούμενοι τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κάτρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ι. Ναό Ἅγιας Ειρήνης (όδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὸν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίκοπος καὶ θά ὅμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖς φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἵερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr